

Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnému **D.**, bývajúcemu v S., **o vymoženie 355,17 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2 Er 407/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. marca 2013 sp. zn. 4 CoE 165/2012 takto

r o z h o d o l : Dovolanie **o d m i e t a.**Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 355,17 EUR s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica zo 1. júla 2003 č. N 1421/2003, NZ 54673/2003.

Exekučný súd uznesením zo 7. septembra 2012, č.k. 2 Er 407/2004-18 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju a zamietol návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora s tým, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, keďže splnomocnenie, ktorým dal povinný ako dlžník advokátovi M., okrem iného, oprávnenie na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t.j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia resp. pre exekúciu na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva, je absolútne neplatné.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 15. marca 2013 sp. zn. 4 CoE 165/2012 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a uznesenie exekučného súdu vo výroku o vyhlásení za neprípustnú a zastavení exekúcie potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu. Uviedol, že uznanie dlhu splnomocneným zástupcom, ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, sú právne úkony, ktoré osoba konajúca na základe plnej moci v mene povinnej urobila v rozpore s jej záujmom, preto sú v zmysle § 39 OZ absolútne neplatné. Súd prvého stupňa preto správne vyslovil, že takejto notárskej zápisnici chýba jej materiálna vykonateľnosť.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, ktorým napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 168/2013, 6 ECdo 233/2013, 6 CoE 118/2013; 6 ECdo 271/2013, 6 CoE 118/2013; 6 ECdo 314/2013, 6 CoE 141/2013; 6 ECdo 323/2013, 6 CoE 3/2014; 6 ECdo 49/2014, 6 CoE 23/2014; 1 ECdo 38/2014; 2 Cdo 10/2013; 2 ECdo 204/2014, 2 CoE 138/2014; 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013; 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013; 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014; 5 ECdo 100/2013; 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013;

8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. apríla 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková